

The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJE

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

Srijeda, 13. studenoga 2013.

Video

Ispovijedam jedno krštenje za oproštenje grijeha

Draga braćo i sestre, dobar dan!

U Vjerovanju, kojim svake nedjelje ispovijedamo svoju vjeru, mi kažemo: "Ispovijedam jedno krštenje za oproštenje grijeha". Riječ je jedinom eksplicitnom spominjanju nekog od sakramenata u Vjerovanju. Naime krštenje je "vrata" vjere i kršćanskog života. Uskrsli Isus je ostavio apostolima ovaj nalog: "Pođite po svem svijetu, propovijedajte evanđelje svemu stvorenju. Tko uzvjeruje i pokrsti se, spasit će se" (Mc 16, 15-16). Poslanje Crkve je naviještati evanđelje i otpuštati grijehe sakramentom krštenja. Ali vratimo se riječima iz Vjerovanja. Taj se izraz može podijeliti na tri dijela: "ispovijedam", "jedno krštenje", "za oproštenje grijeha".

1. "Ispovijedam". Što to znači? To je svečani izraz koji ukazuje na veliku važnost te teme, to jest krštenja. Naime, izgovarajući te riječi mi potvrđujemo naš pravi identitet djece Božje. Krštenje je u stanovitom smislu kršćaninova osobna iskaznica, njegov čin rođenja i čin rođenja Crkve. Svi znate kada ste rođeni i kada slavite rođendan, zar ne? Svi slavimo rođendan. Postavit ću vam sada jedno pitanje, koje sam već u nekoliko navrata postavio, ali činim to ponovno: tko od vas zna datum vlastitog krštenja? Neka digne ruku: malo vas je (neću to pitati biskupe da ih ne bi obuzeli osjećaji srama...). Ali učinimo slijedeće: danas, kada se vratite kući, pitajte za datum kada se krstili, potražite, jer to je drugi rođendan. Prvi je rođendan rođenje na život a drugi je rođendan rođenje za Crkvu. Hoćete li to učiniti? To je domaća zadaća: doznati datum na koji sam rođen za Crkvu i zahvaliti Gospodinu jer nam je na dan krštenja otvorio vrata svoje Crkve. Uz krštenje je,

istodobno, vezana naša vjera u oprostjenje grijeha. Sakrament pokore ili ispovijedi je, naime, kao neko "drugo krštenje", koje uvijek upućuje na prvo da ga učvrsti i obnovi. U tome smislu dan našega krštenja je polazna točka jednog prelijepog hoda, hod prema Bogu koji traje čitav život, hod obraćenja kojeg neprestano podupire sakrament pokore. Mislite na ovo: kada idemo ispovijedati naše slabosti, naše grijehe, mi idemo tražiti Isusovo oprostjenje, ali idemo također obnoviti krštenje tim oprostjenjem. I to je lijepo, to je kao da u svakoj ispovijedi slavimo dan krštenja. Zato ispovijed nije sjedenje u sobi za mučenje, već je slavlje. Ispovijed je za krštenike! Da bismo bijelu haljinu našeg kršćanskog dostojanstva sačuvali čistom!

2. Drugo: "jedno krštenje". Taj izraz podsjeća na one riječi svetog Pavla: "Jedan Gospodin! Jedna vjera! Jedan krst!" (*Ef 4, 5*). Izraz "krštenje" znači doslovno "uranjanje". Naime, taj sakrament predstavlja pravo duhovno uranjanje u Kristovu smrt, iz koje se uskrisuje zajedno s njim kao nova stvorenja (usp. *Rim 6, 4*). Riječ je o kupelji preporođenja i prosvjetljenja: preporođenja zato jer ostvaruje ono rođenje iz vode i Duha Svetoga bez kojeg nitko ne može ući u nebesko kraljevstvo (usp. *Iv 3, 5*); prosvjetljenja zato što, po krštenju, osoba biva ispunjena Kristovom milošću, "Svjetla istinskog koje prosvjetljuje svakog čovjeka" (*Gv 1, 9*) i razgoni tamu grijeha. Zbog toga se u slavlju krštenja roditeljima daje upaljena svijeća, koja označava to prosvjetljenje; krštenje nas prosvjetljuje iznutra Isusovim svjetlom. Po tome daru krštenik je pozvan i sam postati "svjetlo" - svjetlo vjere koju je primio - za svoju braću, napose za one koji su u tami i ne vide ni tračka svjetlosti na obzoru svoga života.

Možemo se zapitati: je li krštenje za mene neki događaj iz prošlosti, ograničen na jedan datum, onaj kojeg ćete danas vi pokušati otkriti, ili je to živa stvarnost, koja se tiče moje sadašnjosti, u svakom trenutku? Osjećaš li se snažnim, okrijepljen onom snagom koju ti daje Krist svojom smrću i uskrsnućem? Ili se osjećaš klonulo, kao da nemaš snage? Krštenje daje snagu i daje svjetlost. Osjećaš li se prosvjetljenim onom svjetlošću koja dolazi od Krista? Jesi li muškarac i žena svjetla? Ili si mračna osoba, koja u sebi nema Isusove svjetlosti? Treba uzeti milost krštenja, koja je dar, i postati svjetlo za sve!

3. Na kraju, nekoliko riječi o trećem elementu: "za oprostjenje grijeha". U sakramentu krštenja oprošteni su svi grijesi, istočni grijeh i svi osobni grijesi, kao i sve kazne za grijeh. Krštenjem se otvaraju vrata stvarnoj novosti života koji nije opterećen bremenom negativne prošlosti, već je u znaku ljepote i dobrote kraljevstva nebeskog. Riječ je o snažnom Božjem zahvatu u naš život, koji ima za cilj naše spasenje. Taj spasijski zahvat ne oduzima našem ljudskom životu njegovu slabost – svi smo slabi i svi smo grešnici –; i ne oslobađa nas zadaće da tražimo oprostjenje svaki put kada pogriješimo. Ne mogu se krstiti više puta, ali mogu više puta pristupiti ispovijedi i obnoviti tako milost krštenja. To je kao da ponovno primam krštenje. Gospodin Isus je tako dobar i nikada se ne umara opraštati nam. I kada se vrata koja nam je krštenje otvorilo da uđemo u Crkvu malo pritvore, zbog naših slabosti i naših grijeha, ispovijed ih ponovno otvara, upravo zato što je ispovijed poput drugog krštenja koje nam sve oprašta i prosvjetljuje nas da idemo naprijed s Gospodinovom svjetlošću. Idimo naprijed tako, radosni, da bi se život živio radošću Isusa Krista; i

to je jedna Gospodinova milost.

Papin apel

Braćo i sestre, s velikom sam tugom primio vijest da je prije dva dana u Damasku u minobacačkom napadu ubijeno nekoliko djece koja su se vraćala iz škole te vozač autobusa. Nekoliko je djece u napadu ranjeno. Neka se, molim, takve tragedije ne događaju! Molimo snažno! U ovim danima molimo i udružujemo svoje snage da pomognemo našoj braći i sestrama na Filipinima, pogođenim tajfunom. To su prave borbe koje treba voditi. Za život! Nikada za smrt!